

אזכרה, שנה למותו 22.2.12

בן

אח שלי,

למרות שאני חושב עליך כל יום הלוואי שיכולתי לומר שאני רואה אותך בבירור כמו שראיתי אותך כשהיינו ביחד בסין, אבל כמו שאנשים אוהבים להגיד הזמן עושה שלו. הזמן לוקח אותך ממני באדישות. אתה מתרחק ממני, או שאני מתרחק ממך. זה קורע אותי מבפנים. אני מנסה להיאחז אבל זה כמו לאחוז מים.

אני לא אשקר לך, המרחק הריחוק נכונים לי עכשיו. אני רואה משם דברים יותר בבהירות, ובלבד שיש לי עם עצמי אני מרגיש יותר קרוב אליך.

המילה געגוע, שהיא המילה היחידה שאני מכיר לתאר תחושת חוסר לאיש אהוב לא באמת מצליחה לתאר את תחושת החוסר שלי בך. אני מתגעגע לחיוך שלך, לצחוק החופשי, אני מתגעגע לראות אותך הופך כל כסא או בול עץ שאתה מתיישב עליו לכס מלכות. אני מתגעגע לחשוב על אותם דברים ביחד, להבין מבלי לדבר ולדבר מבלי לחשוב על מה הצד השני יבין. אני בעיקר מתגעגע לנוכחות שלך שגרמה לי להרגיש כאילו יש עוד כמוני.

שנה עברה, החור בלב מתחיל להתמלא, ואני מגרד בכוח את הפצע כדי שתישאר לי צלקת שתמיד תהיה איתי ותזכיר לי אותך !!